



גלריה מעינות.

ברק האבן הירושלמית המשתקף בחלון הראווה, עוברי האורח הנעצרים על מקומם, מסוקרנים מהפנים והנופים שנגלים להם בישראל, עולם בפני עצמו הדומה להם. מטרים ספורים משם, בתוך ליבה של העיר, שוכנת האקדמיה לאמנויות, "בצלאל", שבה נולדה מחדש לפני קצת יותר ממאה שנה אמנות ארץ ישראלית, ואליה ממשיכים לנהור סטודנטים גם במאה ה-21.

גלריה מעינות מהווה את כל מה שכבר ציינו וגם את כל היצירות שהיא מציגה, ציורי פסטל של אָבֵל פֶּן, ציורי הדיוקנות מלאי העוצמה של צבי מלנוביצ'ר והצילומים של ארץ ישראל העכשווית, שנאספו והורכבו באהבה על ידי יעל גֶּנְסִיָה מזה יותר מ-25 שנה, נראים כהוכחה ניצחת בסביבתם הטבעית.

מעינות, שפירושו נביעות, מקורות, זה השם שבחרה יעל ולא בכדי. זהו החוט המקשר את כל היצירות, העתיקות והחדשות, שהגיעו אליה לגלריה ולהן מכנה משותף המביא את האמנים לשאוף ולממש את המקוריות, את המקורות העבריים והיהודיים ולהשתייך לזרם האמנות המוכר של ימינו, אמנות ארץ ישראלית. האור, החומר, האנושיות של עולם חי ומבעבע כאותם רסיסי חיים שקלט הצלם דִּידֵיהַ בן-לולו, אך גם עולם מעבר לזמן, כמו זה של חסידי גור או דמויות הקשישים בשוק מחנה יהודה, כפי שמעלה אותם על הבד הצייר צבי מלנוביצ'ר. כל היצירות משלימות זו את זו, מגיבות זו עם זו, כפי שהאיורים התנכיים של זאב רָבֵן יוצרים דיאלוג עם מפצי הצבע של פנחס ליטבינובסקי.

האמנים והסגנונות השונים כל-כך זה מזה, עם זאת מאוחדים ביניהם ברעיון העקבי: האמת והמקוריות. זה היה הקו העיקרי שהנחה את בחירותיה של יעל גנסיה. היא מסרבת להיכנע ללחצי האופנה והנוחיות. האם ניתן היה לחשוב אחרת על אותה אישה שהוציאה לאור את חמישה חומשי התורה עם איוריו של אבֵל פֶּן, אתגר שאיש לא היה מוכן ליטול על עצמו ובכך רכשה לעצמה הכרה עולמית? "הגשמת את החלום שלא היה ביכולתו לממש", אמרה יעל. כיום, האתגרים החדשים של מעינות הם האמנים שבחרו להשתמש בצילום כדי לבטא את הזיכרונות, האור, האנושיות.

גלריית מעינות היא חלון פתוח הנשקף אל ירושלים, אל האמנות הישראלית ואל העם. מעתה ואילך פתוח חלון זה גם לאינטרנט ומציע את שכיות החמדה הללו לאספני ולחובבי אמנות בכל העולם. פתח את הדלת והתענג על היצע היצירות בגלריית מעינות. השתהה על העבודות, גלה את היצירות העכשוויות המתארות את לידתה של אומה. היכנע לתשוקה. ברוכים הבאים!